

"Άγιοι Κορυβάδες"

Ἐκκλησιαστική Ἐπιθεώρησις Ὁρθόδοξου Πιστεως, Ζωῆς καὶ Ὁμορογίας

Στοιχεῖα συμφώνως τῷ Νόμῳ: Ἰδιοκτητῆς, ἐκδότης, διευθυντῆς: π. Νικόλαος Δημαρᾶς Ἀρ. Ν. Διευθυνσις: Βαρδακομᾶ 47, πάροδος 3, 30300 Ναύπακτος· Τηλ: 0634/31805 ἠ 2179
Συνδρομὸς προαιρετικὴς στήν ὥσ' ἂν διευθυνσις Ὑπεύθυνος τυπογραφίτου: Σανιδᾶς Κωνσταντῖνος Ἰωαννῖνων 6, Μοσχάτου
Ἐκδίδεται κάθε τρεῖς μῆνες Ἄριθμὸς φύλλου: 30 Ἔτος ἐκδόσεως: 6ον

Ὁ ἀναθεματισμὸς δρων ὄσοι ἀκολουθοῦν Νέον Πασχάλιον καὶ Νέον Ἡμερολόγιον-Μηνολόγιον στίς Συνόδους τῶν ἐτῶν 1583 καὶ 1593

Δυστυχῶς δὲν μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νά ἀπαντήσουμε καταλλήλως στήν ἱερά Μονή Γρηγορίου γιά τὰ ὅσα ἀνακριβῆς γράφουν ὁ ἡγουμένους τῆς π. Γ. Καψάνης καὶ ὁ μοναχὸς Βασίλειος στό φύλλο 1420 τῆς 13ης Ἰουλίου 2001 γύρω ἀπό τὸ θέμα τοῦ ἀναθεματισμοῦ τοῦ Νέου Πασχάλιου καὶ τοῦ Νέου Ἐορτολογίου στίς Μεγάλες Συνόδους τοῦ 1583 καὶ 1593, στήν Κωνσταντινούπολιν ἐπὶ Ἱερεμίου Β' τοῦ Τρανοῦ. Ἐπίσης, παρά τίς ἐπανελημμένες ἐκκλησίες μας καὶ τίς τέσσαρες ἐπιστολές-ἀπαντήσεις πού στείλαμε στήν ἐφημερίδα "Χριστιανική" μᾶς ἀρνήθηκαν οἰανδήποτε δημοσίευση. Ἀντιθέτως, ἡ "Χριστιανική" δημοσίευσε σέ ὄχτώ μεγάλες συνέχειες τίς θέσεις τῆς ἱεράς Μονῆς Γρηγορίου (σαράντα περίπου σελίδες!). Ἐπειδὴ δὲν μᾶς δόθηκε, λοιπόν, ἡ εὐκαιρία νά ἀπαντήσουμε, δίνουμε τὴν ἀπάντησή μας μόνο σέ ἕνα ἀπό τὰ θέματα πού πρόχειρα, ἀβασάνιστα καὶ διαστρεβλωτικά παρουσιάζει ἡ ἱερά Μονή Γρηγορίου. Γράφει ὁ π. Βασίλειος σχετικὰ μὲ τὰ σιγγίλια τῶν συνόδων τῶν ἐτῶν 1583 καὶ 1593: "Ὅσον ἀφορᾷ τὸ "σιγγίλιο" μὲ τὰ ἀναθεμάματα τῆς συνόδου τοῦ 1593 κατὰ τοῦ νέου Καλενδარიου, πρέπει νά ληφθῆ ὑπόψιν, ὅτι εἶναι πλαστό. Φέρεται ὑπογεγραμμένο ἀπὸ τὸν Σιλβεστρο Ἀλεξανδρείας, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀποθάνει πρό τοῦ 1593!"

Μετὰ τὸ 1924, μετὰ δηλαδή τὴν ἐπάρατη Νεομερολογιακὴ ἀλλαγὴ, ὅσοι ἀκολουθοῦσαν τὸ Νέο ἡμερολόγιο ἐγίναν σχισματικοί. Δὲν ἀποτελοῦσαν δηλαδή τὴν ἀληθινὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία μὲ τίς Πανορθόδοξες Συνόδους τοῦ 1583 καὶ 1593, (ἀλλά καὶ τὸ 1587, περί ἧς Συνόδου βλ. κατωτέρω), καὶ ἐπὶ 350 χρόνια ἠρνεῖτο σθεναρῶς νά ἀκολουθήσῃ τὸ φράγγικο ἡμερολόγιο, νά προσαρμοσθῇ τὸ εορτολόγιό τῆς στό παπικὸ καλενδᾶριο καὶ νά ἀλλάξῃ τὸ Μηνολόγιον. Καὶ ὄχι μόνον ἠρνεῖτο οἰανδήποτε εορτολογικὴν ἀλλαγὴν ἀλλὰ ἀναθεμάτισε καὶ ὄσους στό μέλλον θά δέχονταν τὸ φράγγικο ἡμερολόγιο.

1η. Ἀπόφασις τῆς Συνόδου τοῦ 1583 ἡ ὁποία ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς Πατριάρχες Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμία, Ἀλεξανδρείας Σίλβεστρο, Ἱεροσολύμων Σωφρόνιον καὶ τῶν λοιπῶν παρόντων Ἀρχιερέων

Κανὼν Ζ': "Ὅποιοι δὲν ἀκολουθᾷ τὰ Ἐθίμα τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καθὼς αἰ ἐπτά Ἅγιοι Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι ἐθέσπισαν, καὶ τὸ Ἅγιον

Πάσχα καὶ τὸ μηνολόγιον καλῶς ἐνομοθέτησαν νά ἀκολουθῶμεν, καὶ θέλει νά ἀκολουθῶ τὸ νεοφεύρετον Πασχάλιον καὶ νέον μηνολόγιον τῶν ἀθέων ἀστρονόμων τοῦ Πάπα, καὶ ἐναντιώνεται εἰς αὐτὰ ὅλα καὶ θέλει νά ἀνατρέψῃ καὶ νά χαλάσῃ τὰ πατροπαράδοτα δόγματα καὶ ἔθιμα τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἃς ἔχη τὸ ἀνάθεμα καὶ ἔξω τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τῆς τῶν Πιστῶν ὁμηγύρευς ἃς εἶναι.

Ἔσεῖς δὲ οἱ εὐσεβεῖς καὶ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ μὲνετε ἐν οἷς ἐμάθετε, ἐγεννήθητε καὶ ἀνετρέφετε καὶ, ὅταν τὸ καλῶσῃ ὁ καιρὸς καὶ ἡ χρεῖα, καὶ αὐτὸ τὸ αἷμα σας νά χύνετε διὰ νὰ φυλάξτε τὴν πατροπαράδοτον πίστιν καὶ ὁμολογίαν σας· καὶ φυλάγεσθε ἀπὸ τῶν τοιοῦτων, καὶ προσέχετε, ἵνα καὶ ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ὡς βοηθὸ ἅμα καὶ ἡ εὐχὴ τῆς Ἡμῶν μετριότητος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

1583 Ἰνδικτιῶν ιβ', Νοεμβρίου κ'

2η. Ἀπόφασις τοῦ 1593 ἡ ὁποία ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς Πατριάρχες Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίαν, Ἀλεξανδρείας Μελέτιον Πηγᾶν, Ἀντιοχείας Ἰωακείμ καὶ Ἱεροσολύμων Σωφρόνιον καὶ τῆν περὶ αὐτοὺς Ἱεράν Σύνοδον τῶν Ἀρχιερέων

Ἀπαρασάλευτον διαμένειν βουλόμεθα τὸ τοῖς πατρᾶσι διορισθέν περὶ τοῦ Ἁγίου καὶ σωτηρίου Πάσχα. Ἐχει δὲ οὕτως:

Ἀπαντας τοὺς τολμῶντας παραλύειν τοὺς ὄρους τῆς Ἁγίας καὶ Οἰκουμένης πρώτης Συνόδου, τῆς ἐν Νικαίᾳ συγκροτηθείσης ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εὐσεβοῦς καὶ Θεοφιλεστάτου βασιλέως Κωνσταντίνου περὶ τῆς ἁγίας ἐορτῆς τοῦ Σωτηρίου Πάσχα, ἀκινωνητοῦς καὶ ἀποβλήτους εἶναι τῆς Ἐκκλησίας εἰ ἐπιμένειν φιλονικώτερον ἐνστάμενοι πρὸς τὰ καλῶς δεδιδαγμένα. Καὶ ταῦτα ἠγήσῃω περὶ τῶν λαϊκῶν.

Εἰ δὲ τις τῶν προεστώτων τῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, μετὰ τὸν ὄρον τοῦτον, τολμῆσει ἐπὶ διαστροφῇ τῶν λαῶν καὶ ταραχῇ τῶν ἐκκλησιῶν ἰδιάζειν, καὶ μετὰ τῶν λατίνων καὶ Ἰουδαίων ἐπιτελεῖν τὸ Πάσχα, τοῦτον ἡ ἁγία Σύνοδος ἐντεῦθεν ἤδη ἀλλότριον ἐκανε τῆς Ἐκκλησίας. Δεῖ δὲ στοιχεῖν τῷ τῶν Πατέρων κανόνι, μέχρι καὶ σημερον Θεοῦ χάριτι, ὁ, καθὸ δὴ καὶ τὰ λοιπὰ ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία διαφυλάττει.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ, Ζρα' : αφηγ'

Φεβρουαρίου ιβ', 1593

Τὸ πρόβλημα πού ἀνακύπτει μὲ τὸ Σιγγίλιον, ὅπως τὸ ἀντέγραψε ὁ Μοναχὸς Ἰάκωβος ὁ Νεοσκητιώτης καὶ βρίσκεται στήν Ἱ. Μ. Παντελεήμονος ἀπὸ Ἅγιον Ὄρος μὲ ἀριθμ. Κῶδ. 772 ἐντοπίζεται στό ὅτι φέρεται ἀπὸ τὸν Μοναχὸν Ἰάκωβον τὸ νύ ὑπογράφη τὸ 1593 καὶ ὁ Πατριάρχης Σιλβεστρος, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀποθάνει τὸ 1590 στὴ Ρόδο (Θεμ. Μελέτιος Α' Ὁ Πάπας, Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, σελ. 951 στ. 11). Οἱ καινοτόμοι Νεομερολογίτες ὑποστηρίζουν ἀκόμη ὅτι μόνον ὄσοι ἀκολουθοῦσαν τὸ Νέον Πασχάλιον ἀναθεματίζονται ἀπὸ τὴν Σύνοδο τοῦ 1593 καὶ ὄχι ὄσοι ἀκολουθοῦσαν Νέον Ἡμερολόγιον-Μηνολόγιον, τὴν δὲ Σύνοδον τοῦ 1583 ἐπὶ Ἱερεμίου τοῦ Β' θέλουν νά τὴν ἀγνοοῦν καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνόδου τὴν θεωροῦν πλαστὴ, ὅπως μᾶς τὴν διέσωσαν οἱ ἱστορικοί!

Ὁ μοναχὸς Ἰάκωβος ἀντέγραψε σέ ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ χειρόγραφο καὶ τίς δύο ἀποφάσεις, τόσο τὴν τοῦ 1583 ὅσο καὶ ἐκείνην τοῦ 1593. Στὸ τέλος τοῦ χειρογράφου ἀναφέρει τὰ ὀνόματα τῶν Πατριαρχῶν Ἱερεμίου Κωνσταντινουπόλεως, Σιλβεστρου Ἀλεξανδρείας καὶ Σωφρονίου Ἱεροσολύμων, οἱ ὁποῖοι κατὰ τίς ἀδιάψευστες μαρτυρίες ὄλων τῶν ἱστορικῶν υπέγραψαν τὴν ἱστορικὴν ἀπόφασιν τοῦ 1583 μαζὶ μὲ τοὺς Συνοδικούς Ἀρχιερεῖς. Τὴν δευτέρην ἀπόφασιν τοῦ 1593 υπέγραψαν οἱ Πατριάρχες Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίας,

Ἄλεξανδρείας Μελέτιος Πηγᾶς, Ἀντιοχείας Ἰωακείμ καὶ Ἱεροσολύμων Σωφρόνιος καὶ ἡ περί αὐτοὺς Ἱερά Σύνοδος τῶν Ἀρχιερέων.

Εἶναι πέραν κάθε ἀμφιβολίας, ὅτι στή Σύνοδο τοῦ 1583, στήν Κωνσταντινούπολην, μετείχεν ὄντως καὶ ὁ Πατριάρχης Σιλβέστρος!

Πρόκειται λοιπόν Ἐξάκθαρα γιά δύο διαφορετικές Συνόδους καί δύο ἀντίστοιχες ἀποφάσεις, ὅπως δημοσιεύονται ἀνωτέρω!

Οἱ ἀποφάσεις τῶν Μεγάλων αὐτῶν Πανορθόδοξων Συνόδων δέν ἀμφισβητήθηκαν ποτέ μέχρι σήμερα ἀπό κανένα σοβαρό ἱστορικό! (βλ. Σχετικά πρόσφατα "Ἡ Ὀυθύσσεια τῶν Ἡμερολογίων" Στράτος Θεοδοσίου καί Μάνου Δανέζη ἐπικ. καθηγητῶν τῆς ἀστροφυσικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐκδ. Δίαυλος, Ἀθήνα 1995, Τόμ. Β', σελ. 140: Ἡ Ὁρθόδοξη ἀντίδραση στό Γρηγοριανό ἡμερολόγιο. "...Οἱ Πατριάρχες Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας καί Ἀντιοχείας συγκάλεσαν τό 1583 Ἱερά σύνοδο ὑπό τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη Ἱερεμία Β' τόν Τρανό (1539-1595). Ἡ Ἱερά Σύνοδος καταδικάσε ὡς μή ἀναγκαία τή Γρηγοριανή μεταρρύθμιση, ἀφοῦ δημιουργοῦσε πολλά προβλήματα στό εορτολόγιο τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Ἱερεμίας Β' ἀπειλήσε ὅτι θά ἀφορίση ὅσους θά δέχονταν τή μεταρρύθμιση, καί ἡ ἀπειλή τοῦ ἀφορισμοῦ ἐπαναλήφθηκε στή Σύνοδο τοῦ 1593, ὅπου ἔλαβαν μέρος τόσο ὁ ἴδιος ὅσο καί οἱ Πατριάρχες Ἀλεξανδρείας, Ἱεροσολύμων καί Ἀντιοχείας, καθώς καί ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Ρώσου Πατριάρχη."

Ακριβῶς ἐπειδή ἐπαναλήφθηκε ὁ ἀφορισμός ὅσον τοῖς ὅμοιους νά κανονιστοῦν ἐξ ἑξ ἑστίον εἰς τὸ Πισχάλιον ἀλλά καί εἰς τὸ Μηνολόγιον. Εορτολόγιον καί στήν Σύνοδο τοῦ 1593, γιά τὸ τοῦ λόγου ὁ. Ἰάκωβος ἀναφέρει καί τούς Κανόνες τῆς Συνόδου τοῦ 1583, ποὺ ἐπύραμαν οἱ τρεῖς Πατριάρχες, Ἱερεμίας Κωνσταντινουπόλεως, Σιλβέστρος Ἀλεξανδρείας καί Σωφρόνιος Ἱεροσολύμων, σέ ἕνα καί τὸ αὐτὸ χειρόγραφο μαζί με τὸν ἀφορισμὸ ὅλων ὅσοι τοῖς ὅμοιους νά ἀκολουθήσουν τὸ νέον παπικὸν Πασχάλιον. Ὁ Ἰάκωβος παρέλειψε νά σημειώσῃ τὰ ἐνόματα τῶν Πατριάρχων Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίου, Ἀλεξανδρείας Μελετίου Πηγᾶ, Ἀντιοχείας Ἰωακείμ καί Ἱεροσολύμων Σωφρόνιου ποὺ ἐπύραμαν τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνόδου τοῦ 1593 μετὰ τὴν περί αὐτοὺς Ἱεράν Σύνοδον τῶν Ἀρχιερέων.

Ἐπίσης ὁ νῦν "ἀρχιεπίσκοπος" τῆς καινοτομίας καὶ Λατινῶφρων κ. **Χριστόδουλος Παρασκευαΐδης** στό βιβλίον του "Μελέτιος ὁ Πηγᾶς", Ἀθήναι 1971, σελ. 86-88 ἐγράφη: "Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην (1583) ἀνεφύκη καὶ τὸ καλούμενον ἡμερολογιακὸν ζήτημα, κατόπιν τῆς ὑπὸ τοῦ Πάπα Γρηγορίου ΙΓ' ἀναληφθείσης πρωτοβουλίας περὶ διορθώσεως τοῦ μέχρι τότε ἐν ἰσχύϊ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου... Ἀλλ' ὁ Πατριάρχης Ἱερεμίας ὁ Β' ἀπαντῶν ἐδήλου τῷ ἐπισκόπῳ τῆς Ρώμης ὅτι ὄχι μόνον ἀποστέρει τὰ καινοτομηθέντα, ἀλλὰ οὐδ' εἰς ψιλὴν ἐπίνοιαν ἐφικέσθαι ταῦτα ἐπιτρέπει"...

Ὁ Ἱερεμίας ὁ Β' ἀνησυχῶν διὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ζητήματος καὶ διὰ τὰς ἐνδοχόμιας ἐπιπτώσεις αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κανονικῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τάξεως, συνεκάλεσεν ἐν ἔτει 1583 Σύνοδον ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς ἣν ἔλαβε μέρος καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Σιλβέστρος. Ἡ Σύνοδος αὕτη ἐξέδωκε Τόμον κατὰ τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου καταδικάσασα οὕτω τὴν παπικὴν καινοτομίαν. Ἀλλὰ καὶ ὁ Μελέτιος, εὐκαρίας δοθείσης, κατεπόλεμησεν τὴν παπικὴν ἐνέργειαν, συγγράψας τῇ προτροπῇ τοῦ Πατριάρχου Σιλβέστρου, εἰδικὴν μελέτην, ἐπονάμιας ταύτην: "ἕτερον Τόμον Ἀλεξανδρινόν..."

(σ.σ. Στὸν τόμον αὐτὸν ὁ Μελέτιος ἐνομαίει τὴν ἀλλαγὴν τοῦ Ἡμερολογίου-Μηνολογίου "δεκαθήμερον ἔκτραμα". Τόμος Ἀλεξανδρινός περὶ τοῦ Πασχάλιου, τοῦ μακαριωτάτου καὶ παναγιωτάτου πάπα Ἀλεξανδρείας κυρίου Μελετίου περὶ τοῦ Πάσχα, Letres de Melétios Pigas. 286, 106. "...ὡν πατὴρ καὶ γεννητὴρ ὁ νεώτερος οὗτος νεωτερισμὸς τὸ πασχάλιον, ἐν ἐκίστησεν Ρώμῃ ἡ προεπιβυτέρα μὲν ἐφημεριάζουσα ταῖς τῶν πατέρων ἑαρίαις, ἀλλὰ ταῖς ἰδίαις ἀκολουθούσας ἀφροντιζούσα τῶν τῶν προσητῶν ῥημάτων, σφραγιζόντος τούτων νεωτέρου μὲν φιλοτιμίας, δοξάζεσθαι ἐπ' αἰμίλιον πατέρων, καί, νῆ τ' ἀληθῆς, εἰ κρίνειν οφείλουεν (ὡς κρίνειν οφείλουεν κατὰ τὸν τοῦ Σωτήρος λόγον), ἐκ τῶν καρπῶν τὸ δένδρον, δένδρον εἰπὶ πάντως κακὸν τὸ πασχάλιον αὐτῇ ἡ διορθωσί, ἐπειδήπερ κακὸν καρπῶν γέγονεν οἰσθή. Ἐὰ γὰρ λέγειν τὸ τοῦ ἔτους δεκαθήμερον ἔκτραμα, οἱ γὰρ τῆς σελήνης μετασχηματισμοῖς τῶν ἡμετέ-

ροις (τούτεστι τοῖς παλαιοῖς) ἀναποκρινόμενοι δῆλον ὡς ἐλέγχοι τὰ παρ' ἡμῶν ἐτῶν μέτρα, καὶ ἡμερῶν ἡ δέσια ἀφαιρέσων ἢ προσπλάκων...", οἱ υπαγραμμοὶς δικῆς μας).

Καὶ στήν διδακτορικὴ του διατριβὴ ὁ Λατινῶφρων κ. **Χριστόδουλος Παρασκευαΐδης** "ἱστορικὴ καὶ Κανονικὴ Θεώρησις τοῦ Παλαιοημερολογητικοῦ ζητήματος κατὰ τὴν νέγεναι καί τὴν ἐξέλιξιν αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι", Ἀθήναι 1982, στήν σελ. 24 παραπέμποντας στὸν "Ἅγιον Δοσίθεον, Τόμος Ἀγάπης, Ἰασιον 1698, σελ. 538-547 γράφει: "Ἐτι ἐπισπωμότερον ἀλλ' ἔμμεσως, ἀπεκροῦσθη ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὸ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθούσης τῷ 1593 ἐνδημούσης Συνόδου, ἧς μετέσχον ὁ Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίας ὁ Β' Ἀλεξανδρείας Μελέτιος ὁ Πηγᾶς, ἐπέχων τὸν τόπον καὶ τὸ Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων Σωφρόνιος καὶ θεοσαράκοντα καὶ εἰς Ἀρχιερεῖς τοῦ Οἰκουμηνικοῦ θρόνου..."

Γιὰ δὲ τὴν Σύνοδο τοῦ 1587 γράφει: "Καὶ ἐν ἔτει 1587 ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου κατεκρίθη ἡ μεταβολὴ τοῦ ἡμερολογίου κατὰ τὸ παπικὸν πρότυπον, ὡς ἐπισφαλῆς καὶ οὐκ ἀναγκαία." (ὁ.π. σελ. 24, ὑπόσ. 36)

Γιὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιχειρήματά μας καί τὴν ξεκαθάρη διάκριση τῶν ἀποφάσεων τῶν δύο Συνόδων τοῦ 1583 καὶ τοῦ 1593 βλ. ἰδιαίτερως Δοσίθεος Ἱεροσολύμων, "Τόμος Ἀγάπης", Ἰασιον 1698, σελ. 538, καί στήν "Ἀδελφάριον", σελ. 209. Ἐπίσης ὁ ἴδιος γράφει: "Ἐσσερα μεγάλα θηρία ἐγέννησε ὁ ἸΣΤ' αἰών. Τὴν αἰρεσιν τοῦ Λουθηρου, τὴν αἰρεσιν τοῦ Καλβίνου, τὴν αἰρεσιν τῶν Γιεβουζιτῶν, καὶ τὴν αἰρεσιν τοῦ νέου καλενταρίου. Καὶ κατὰ μὲν τῶν αἰρέσεων Λουθηρου καὶ Καλβίνου ἐγράψαν οἱ ... κατὰ δὲ τῆς αἰρέσεως τοῦ νέου καλενταρίου ἀπεφάνθη ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐμεγάλῃ Οἰκουμηνικῇ Συνόδῳ τῷ 1593, βλ. Δοσίθεου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων "Ὁμολογία Ὁρθοδόξου Πίστews", Βενετία 1690, σελ. 4 καθώς καὶ Μελέτιος τὸ Πηγᾶ "Κέντρα τῆς Ὁρθοδόξης Ἐκκλησίας", σελ. 21 καὶ 22. Βλ. ἐπίσης Ἀθανάσιου Κορηνοῦ Ὑψηλάντου, "Τὰ μετὰ τὴν ἄλλωσιν", Βιβλίον Η', Θ' καὶ Ι', ἐν Κωνσταντινουπόλει 1870, σελ. 111 καὶ 112. **Σάθα Κωνσταντινίου**, Βιογραφικὸν σχέδιασμα περὶ τοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου Β', Τυπογραφεῖον Ἀ. Κτενᾶ καὶ Σ. Οἰκονόμου, Ἀθήναι, 1870, σελ. 32, ὁ ὅποιος ἀναφέρεται ρητῶς στή Σύνοδο τοῦ 1583 καὶ στοὺς Πατριάρχες Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίαν καὶ Ἀλεξανδρείας Σιλβέστρον καὶ στήν καταδικητὴν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου τὴν 20ην Νοεμβρίου, Ἰνδικτιῶνος ιβ', διαστέλονταις τὴν σαφῆ ἀπὸ τῆς Συνόδου τοῦ 1586 (1587), σελ. 34 καὶ 1593 σελ. 91-92. Βλ. ἐπίσης Φιλαρέτου Βαφειδῆ, Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, Κωνσταντινουπόλις 1912, Τόμ. Γ', σελ. 124, 125: "Ὅτε δὲ περὶ τὰ τέλη τοῦ 16ου αἰῶνος, Γρηγοριανὸς ὁ ΙΓ' διὰ τοῦ Καλαβροῦ Λουδοβίκου Λιλιου μετερρύθμισε τὸ Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον καὶ εἰσήγαγε τὸ οὕτως ἐπικληθῆν Γρηγοριανὸν τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου 1582, τῆς 5 Ὀκτωβρίου ἀριθμησας ὡς 15, ἐπιθυμῶν καὶ τὴν παρὰ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν παραδοχὴν αὐτοῦ, καθόσον μάλιστα οἱ Προτεστάνται δέν ἀπεδέχθησαν αὐτὸ ἀμεσῶς, ἀποστέλλει πρὸς Ἱερεμίαν τὸν Β' πρεσβεῖαν μετὰ δῶρων παρακαλῶν ἵνα ἐπινεύσῃ καὶ οὗτος εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῆς διορθώσεως. Ὁ Ἱερεμίας ἔχων ὑπ' ὄψει τὰς δυσκολίας ἐφαρμογῆς τῆς διορθώσεως, ἀπορρίπτει τὴν πρότασιν τοῦ Πάπα, κοινῶς δὲ μετὰ τοῦ Ἀλεξανδρείας Σιλβέστρου ἐκδίωξι τῷ 1583 ἐπιστολήν, ἐν ἣ καθορίζων τὰς τέσσαρας διατάξεις τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου περὶ τῆς εορτῆς τῶν Πάσχα, καταδεικνύει καὶ τὰς ἐλλείψεις τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐγράφη συνεπεία τῆς κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο συγκροτηθείσης ἐν Κωνσταντινουπόλει συνόδου, ἧς κυρίως καταδικάζει τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, (βλ. πρὸς τοῦτους Δοσίθ. τόμος Ἀγάπης, σελ. 538 - Μ. Γεδεών Κανον. Διατάξεις Α', σελ. 34 - Ὑψηλ. 111 - Heineccius Γ', 180 καὶ Σάθα ἐνθ. ἀν.), βλ. καὶ Γρηγορίου Εὐστρατιάδου, "Ἡ Πραγματικὴ ἀλήθεια περὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου", Ἀθήναι 1929, σελ. 117 καὶ κυρίως

3" Άγιος Κορναράδες "

118 έπι.. **Κ. Μουρατίδου**, "Κανονικόν Δίκαιον", Πανεπιστημιακά παραδόσεις", Τόμος Α', Αθήναι 1982, σελ. 111: "**Κεφ. Δεύτερον: Πηγαί Κανονικού Δικαίου...β'**) **Δευτέρα περίοδος 1580-1584. Συνεζητήθη τό Γρηγοριανόν Ἡμερολόγιον καί ἀπεκρούσθη**", βλ. καί **Β. Φειδά**, στήν **Πάπυρος-Λαρούς-Μπριτάνικα**, 1987-1996 τ. 29ος, σελ. 88. (Ὁ Ἱερεμίας ὁ Β' ὁ Τρανός) δ) "**ἀποδοκίμασε τήν ἡμερολογίαν μεταρρύθμισιν τοῦ Πάπα Γρηγορίου ΙΓ' (1583)**". **Χριστοδούλου Παρασκευαστοῦ**, "Ἱστορικῆ καί Κανονικῆ θεώρησις τοῦ Παλαιοημερολογιτικοῦ ζητήματος κατά τήν γένεσιν καί τήν ἐξέλιξιν αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι", Αθήναι 1982, σελ. 19-20, ὅπου παραδίδεται ὅτι τό 1583 ὁ **Πατριάρχης Ἱερεμίας** ἀπέκρουσε τά δῶρα καί τίς προτάσεις τῶν δύο Ἑλλήνων ἀπεσταλμένων τοῦ Πάπα Γρηγορίου ΙΓ', **Μιχαήλ Ἐπάρχου καί Ἰωάννη Βοναφέα**, ἀναφερόμενος ὄχι μόνον στόν ἑορτασμόν τοῦ Πάσχα ἀλλά καί στό Μηνολόγιον ὅταν γράφῃ ἐπί λέξει: "**Ἐν κατακλείδι ὁ Πατριάρχης Ἱερεμίας ἀπέκλειε τήν ἐπελθοῦσαν διά τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου διορθωσιν τῶν δέκα ἡμερῶν παγκόσμιον σκάνδαλον**", ἐπαγόμενος ἐν συνεχείᾳ ὅτι "οὐδέ μετατρέπειν δεῖ τῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων κανόνα καί κανινομεῖν καί εἰς αἰτίαν στάσεως τάς Χριστοῦ Ἐκκλησίας κινεῖν, εἶπερ ἄλληθια καί θείῳ Πνεύματι περὶ ἀναγκαίων κυρίως ἐσκόπου, πολλά ἄλλα εἰσὶ τὰ ψυχῶφελῆ καί οὐχί τὰ παίγνια τῶν ὠρολογίων τούτων οὐδέν ὄντων". Βλ. ἐπίσης καί **Παντελεήμονος Ροδοπούλου**, Μητροπολίτου Τυρολόης καί Σερεντίας, καθηγητοῦ Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, "Μαθήματα Κανονικοῦ Δικαίου", Θεσσαλονίκη 1986, σελ. 69: "**Αἱ πηγαί τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου, β'**) **κατά τήν περίοδον τῶν ἐτῶν 1580-1584 συνεζητήθη τό Γρηγοριανόν ἡμερολόγιον καί ἀπερρίφθη**" καί **Μοναχοῦ Κυπριανοῦ Λαχανά**, "Ποιή ἡ διαφορά μεταξύ παλαιοῦ καί νέου ἡμερολογίου", ἐκδ. Γ', 1999, σελ. 39, καί **Κ. Γρηγοριάδου**, Ἐκκλησιολογικά παρατηρήσεις, Θεσσαλονίκη 2000, σελ. 11. Στό χειρόγραφο τοῦ Μοναχοῦ Ἰακώβου ἀναφέρεται καί ὁ καθηγητής **Σπυριδῆος Λάμπρου** στόν κατάλογο τῶν χειρογράφων Κωδίκων τοῦ Ἁγίου Ὄρους, καί τό ἐπιβεβαιώνει μέ τό ἀδιαμφισβήτητο κύρος τοῦ ὁ αἰμνήστου καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν **Παῦλος Καρολίδη**, βλ. "Σκριπ" 15 Αὐγούστου 1929.

Στή Μεγάλη Ἑλληνική Ἐγκυκλοπαίδεια, ἐκδ. ὄργ. "Ὁ Φοῖνιξ", τόμ. ΙΒ', σελ. 274 γράφονται τά ἐξῆς: "**Ἡ Ὁρθόδοξος ἐκκλησία εὐθύς ἀμέσως καταδίκασε τήν Γρηγοριανήν μεταρρύθμισιν**. Ἀκριβῶς τό 1582 οἱ Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας καί Ἀντιοχείας συνυπέγραψαν κοινήν διαμαρτυρήσιν ἐναντίον τῶν Λατίνων οἵτινες ἠνάγκαζον βία τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ Χριστιανοὺς νά τήν δεχθοῦν. Ὁ Οἰκουμηνικός Πατριάρχης Ἱερεμίας ἔγραψε εἰς τοὺς Ὁρθοδόξους τῆς Πολωνίας ἀφορίζων πάντας ὅσοι θά τήν ἐδέχοντο, **τῷ δὲ 1593 Σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἡς μετέσχον οἱ 4 Πατριάρχαι καί ὁ πληρεξούσιος τῆς Ρωσίας ἐπέλεξαν τόν ἀφορισμόν**".

(ὁ.σ. καί ὁ **Β. Στεφανίδης** στήν Ἐκκλησιαστικὴ τοῦ Ἱστορία, (Ε' ἐκδ. ἀνατύπ. τῆς Β' ἐκδ. τοῦ 1959) παρὰ τό γεγονός ὅτι ἴταν σέ συνεννοεῖσιν μέ τήν καινοτομία καί δίδει μάλλον βῆρος στήν καταδίκη τοῦ Νέου Πασχάλιου, ἀναφέρεται σαφῶς καί στήν συνοδική ἀπορριψίμην τοῦ νέου ἡμερολογίου ὅταν γράφῃ στίς σελ. 698-699: **Ὁ Ρώμης Γρηγόριος ΙΓ' ἐπέστειλε εἰς τὸν πατριάρχην Κωνσταντίνου Ἱερεμίαν τὸν Β' (1583) ἀποστῆναι τὰ δῶρα, ἵνα πείσῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἐνασχίαν καί τὴν ἀποσχίμην τοῦ γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου. Συνοδικῆ ἀπέφασις, ἐκδοθεῖσα πρὸς τὰς ἀφίξεις τῆς παπικῆς ἀποστολῆς καί φέρουσα τὴν υπογραφήν τοῦ Ἀλεξανδρείας Σιλβέστρου, ἀπερρίψε τὸ νέον ἡμερολόγιον, κυρίως ἐνεκα τοῦ ζητήματος τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα.**" ὅλες οἱ ἀνωτέρω ὑπογραμμισθεὶς δικῆς μας).

Τὰ λέγόμενα λοιπὸν περὶ πλαστογραφίας εἶναι ἕνας ἀχάροσ μῦθος πού προσφέρεται ὡς παυσίπονον σέ ὄσους τρέμουν τό ἐκκλησιαστικὸ αὐτὸ ἀνάθεμα.

Ἐπαναλαμβάνουν τὴν ἀνυπόστατη κατηγορία, τὴν ὁποία ματαιῶς προσπάθησε νά στήσῃ ὁ πρῶτος Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Νεοημερολογιτῶν τό 1924, κατά τοῦ Μοναχοῦ Ἰακώβου Νεοσκητιώτου, ὅτι δῆθεν αὐτὸς ἐπλάσε τό πῶο πάνω ἀνάθεμα κατά τὸ Ν. Ἡμερολογίου! Τό ἀνάθεμα, λένε, ἀφορᾶ μόνον τό νεοεφεύρετον Πασχάλιον. Ἡ δὲ φράσις "καί Μηνολόγιον" εἶναι αὐθαίρετη προσθήκη τοῦ Ἰακώβου,

εἶπε πρῶτος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος καί τό ἐπαναλαμβάνουν ὅσοι θέλουν νά ἐπαναπαύσουν τὴν συνειδητὴν τους πού τοὺς τύπτει φοβερά. Κανένας δὲν ἐνοιῶσε τὴν ἀνάγκη νά τεκμηριώσῃ τὴν κατηγορία σέ σοβαρὴ ἱστορικὴ πηγή. Πού νά βρεθῆ ὅμως τέτοια σοβαρὴ μαρτυρία! Κανένας δὲν ἀναρωτήθηκε, πῶς οἱ τότε λόγιοι Μοναχοὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους δὲν κατηγορήσαν τὸν ἀδελφὸ τοῦ Ἰακώβου; Ἄν ὁ Ἰακώβος εἶχε διαπράξει μίαν τόσο φοβερὴν πλαστογραφία, ὅπως εἶναι ἡ παραποίηση ἱερῶν Κειμένων, δὲν θά ἐλάμβανε τὴν ἀνάλογη τιμωρία; Δὲν θά γινόταν σάλος τὴν ἐποχὴ ἐκείνη; Δὲν θά ἐξαφανιζόταν ἀμέσως τὸ πλαστογραφημένο μέρος ἀπὸ τὸν Κώδικα 772 τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος.

Τέλος, καί τό πλέον ἀσυγχώρητο: Κανένας μέχρι σήμερα, δὲν ἔκανε οὔτε αὐτὴ τὴν ἀπλὴ σκέψη ὅτι ὁ Ἰακώβος, ὁ ὁποῖος ἐξῆσε ἑκατὸ περίπου χρόνια πρὶν τὴν γενομένην ἀλλαγὴν τοῦ Ἡμερολογίου στήν Ὁρθόδοξὴ Ἐκκλησία, δὲν εἶχε κανένα λόγο τότε νά κάνει τέτοιο πράγμα! **Ἄν ζούσε κατά τὴν ἐποχὴ πού ἐγίνε ἡ ... σοφὴ ἐπινόρησις, νά ἀλλάξῃ τό ἡμερολόγιον, ἀλλὰ ὄχι τό Πασχάλιον**, τότε ἡ κατηγορία θά ἀποτελοῦσε ἀντικείμενον μελέτης. Τώρα ὄχι! (βλ. σχετικῶς καί **Basil Sakkas**, The calendar question, "Orthodox Life", vol. 22, 1972, 6, p. 27)

Τό 1881 κυκλοφόρησε στή Σερβία, στήν Πολωνία, στήν Ρουμανία καί στήν Ρωσία τό κείμενον αὐτὸ μεταφρασμένο. Γιατί κανένας Ὁρθόδοξος ἱστορικός τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δὲν τὸ χαρακτήρισε ὡς πλαστογραφημένο; Γιατί οὔτε ὁ ἴδιος ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος δὲν εἶχε πει ποτὲ, μέχρι τό 1924 τέτοιο πράγμα, καί μόνον ὅταν ἐγίνε καινοτόμος ἔκανε τὴν ἐν λόγῳ καταγγελία κατά τοῦ Μοναχοῦ Ἰακώβου; (βλ. **Λάμπρου Κτενά**, "Γιὰ νά δῦσῃ ἡ Ὁρθοδοξία", Πάτρα 2000, σελ. 44 καί "Πίσω ἀπ' ὅτι φαίνεται στό Ἡμερολογικόν", ἐκδ. Γ', σελ. 140-150). Ἀντιθέτως μάλιστα, **ὁ καινοτόμος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος**, πρὶν γίνε ἀρχιεπίσκοπος καί πρὸ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἡμερολογίου στήν Ἑλλάδα, ἔγραφε στήν Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, σελ. 482-483: "**τῷ 1584 (ὁ Πατριάρχης Σωφρόνιος) ἐξῆλθεν πρὸς συλλογὴν ἐράνων. Μεταβὰς δὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν τῷ ἔτει ἐκείνῳ συμμετέσχε τῆς ἐκεῖ συγκροτηθείσης συνοδικῆς διασκεψέως πρὸς ἀποκρίσιν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου...** Διότι κατ' ἐκείνου τὸ χρόνον, μεγάλη ὑπῆρξεν ἡ ταραχὴ τῆς καθόλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας... Ἄλλ' οἱ Ὁρθόδοξοι ἱεράρχαι καί θεολόγοι, ἐν οἷς ἐπῆρθετε τότε ὁ Μελέτιος Πηγᾶς... δραστηρίως ἀπέκρουον τὸν ἀπὸ τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας κίνδυνον. Τῆς ἀποκρούσεως ταύτης συμμετεῖχε καί ὁ Πατριάρχης Σωφρόνιος, ὅστις φαίνεται μετὰ τὴν καταδίκην τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου μετέβη εἰς Ἱερουσαλήμ..."

Αὐτὸς ὁ καινοτόμος ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος εἶχε φοβερό τέλος, ψυχορραγῆς βασιανίζοταν γιὰ πολὺ καιρὸ καί δὲν ἐβγαῖνε ἡ ψυχὴ του. Πέθανε τελικὰ μέσα σέ φρικτοὺς καί ἀβάστακτους πόνους ὁμολογώντας στόν πατέρα **Φιλόθεο Ζερβάκο** "**ὑποφέρω καί βασιανίζομαι γιὰτὶ ἔσχισα τὴν ἐκκλησία**", τυμπανίστηκε κατά τίς μαρτυρίες ἀψευδῶν μαρτύρων καί ἔμεινε ἀδυάλτους καί ἀσυγχώρητος... (βλ. καί "**Ὁ Ὅσιος Φιλόθεος τῆς Παρῶν**", 1, 2001, σελ. 53 καί 56 καί Ἐπιστολὴς τοῦ π. Φιλόθεου σὸ βιβλίον τοῦ Σ. Καραμητσού-Γαμβρούλια, "Αἱ χειροτονιαὶ τῶν Γ.Ο.Χ. ἀπὸ κανονικῆς ἐπόψεως", Αθήναι 1997, σελ. 90-109)

* Ὅτι οὕτως ἔχουν τὰ πράγματα μαρτυρεῖται ὑπὸ πολλῶν ἱστορικῶν, ὅπως εἶδαμε παραπάνω, οἱ ὁποῖοι ἐξῆσαν καί πολλὰ χρόνια πρὶν ἀπὸ τὸν Μοναχὸν Ἰακώβον τὸν Νεοσκητιώτην, ὅπως καί ἀπὸ τὸν **Μητροπολίτην Ἀθηνῶν Μελέτιον** (ὄχι βεβαία τὸν τυμπανιαῖον μασῶνον Μεταξάκην). **Ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Μελέτιος ἀπέθανεν τό 1714** καί διετέλεσε Μητροπολίτης Ἀθηνῶν τὰ ἔτη 1703-1714 (βλ. ΘΕΕ,

Μελέτιος ο ἐξ Ἰωαννίνων, Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, σελ. 955). Στὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν, στὸν Γ' τόμον, ποὺ περιλαμβάνει τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν τὴν ἀκολουθούσαν ἀπὸ τοὺς χιλίους διακοσίους χρόνους τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως, ἕως τοὺς χιλίους ἑξακοσίους", Βιέννη 1784, στὴ σελ. 402 § 9 ἀναφέρονται τὰ ἑξῆς ἐπὶ λέξει: "Πατριαρχεῦντος τοῦτοῦ τοῦ Ἱερεμίου, σύνοδος Μητροπολιτῶν συνηχθῆν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ αἰσφῳ." (1583) ἐπιδημῆσαντος καὶ Σιλβέστρου τοῦ Ἀλεξανδρείας, ἣτις κατακρίνασα τὸ καινοτομηθῆν ὑπὸ Γρηγορίου τοῦ Ρώμης Καλενδάριον, δὲν τὸ ἐδέχθη, κατὰ τὴν αἴτησιν τῶν Λατίνων."

Σὰς ἐρωτῶμεν, λοιπόν, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἡ Ρώμη καινοτόμησε μόνον ὡς πρὸς τὸ Πάσχα ἢ ἀλλάξε ὄλο τὸ εορτολόγιο, κινήτης καὶ ἀκίνητης ἐορτές; Ὅποτε οἱ Σύνοδοι ποὺ ἀκολουθῆσαν τὴν καινοτομία τοῦ πάπα Γρηγορίου ΙΓ' (1581-82), ἔγιναν μόνον γιὰ νὰ καταδικάσουν τὴν ἀλλαγὴν τοῦ Πάσχα ἢ τὴν καινοτομία τοῦ Νέου Καλενδάριου ἢ Γρηγοριανῶν Ἡμερολογίου, ὅπως ὀνομάζεται ἀπὸ ὄλους τοὺς ἱστορικούς. Ἀκόμη, ὅπως εἶδαμε, δὲν εἶχε γίνῃ ἡ ... σοφὴ ἐπινοήσῃ τοῦ 1924 νὰ ἀλλάξῃ τὸ εορτολόγιο ὅσον ἀφορᾷ τὶς ἀκίνητες ἐορτὲς ἀλλὰ ὄχι τὸ Πασχάλιον...

Σὲ σὰς καὶ ὄλους τοὺς καινοτόμους ἀπευθύνεται ἡ Πανορθόδοξος Σύνοδος τοῦ 1848 στὴν Κωνσταντινουπόλιν, ὅταν σφραγίζει τὴν Πίστιν καὶ τὴν Παράδοξιν καὶ ἀναθεματίζει τοὺς νεωτεριστὲς καὶ τοὺς καινοτόμους:

"Κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας ἣν παρελάβομεν ἄδολον παρὰ τῆλικούτων ἀνδρῶν, ἀποστρεφόμενοι πάντα νεωτερισμῶν, ὡς υπαγόρευμα τοῦ Διαβόλου.

Ὁ δεχόμενος νεωτερισμῶν καταλέγει ἑλληπὴ τὴν κεκρημμένην Ὀρθόδοξον Πίστιν. Ἄλλ' αὕτη πεπληρωμένη ἤδη σφραγίσται, μὴ ἐπιδεχόμενη μῆτε μείωσιν, μῆτε αὔξησιν, μῆτε ἀλλοίωσιν, ἣν τινα οὐν καὶ οὗ τολμῶν ἢ προεἶπὴ ἢ συμβουλευέσται ἢ διανοηθῆναι τοῦτο, ἤδη ἠρνήθη τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ἣδ ἔκουσῶς καθυπεβλήθη εἰς τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα, διὰ τὸ βλασφημῆσαι εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὡς τάχα μὴ ἄρτίως λαλήσαν ἐν ταῖς Γραφαῖς καὶ Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις...

"Ἀπαντες οὖν οἱ νεωτερίζοντες ἢ αἰρέσει ἢ σχίσματι, ἔκουσῶς ἐνεδύθησαν κατάραν ὡς ἱμάτιον, κἄν τε Πάπαι κἄν τε Πατρίάρχαι, κἄν τε κληρικοί, κἄν τε λαϊκοί, κἄν Ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ"

"Ἀνθιμος, Ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Ἰερῶθρος, Ἐλέφ Θεοῦ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου

Μεθόδιος, Ἐλέφ Θεοῦ Πατριάρχης Ἀντιοχείας
Κύριλλος, Ἐλέφ Θεοῦ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων
καὶ αἱ περὶ αὐτοῦς Ἱεραὶ Σύνοδοι.

"Ἀπεδείχθη μὲ βάση τῆς ἱστορικές πηγές ὅτι:

1. Στὴ Σύνοδο τοῦ 1583 μετέσχε καὶ ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Σιλβέστρος.

2. Στὴ Σύνοδο τοῦ 1583 ἀναθεματίσθη ὅποιοι τολμήσει νὰ ἀκολουθῆσῃ τὸ Νέον Πασχάλιον καὶ τὸ νέον Μηνολόγιον ποὺ εἰσήγαγε ἡ παπικὴ ἐκκλησία τὸ 1582. Ὅπου οἱ Σύνοδοι μιλάνε γιὰ Καλενδάριον ἢ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον, ὅπως εἶναι αὐτόνοητο, δὲν ἐννοοῦν μόνον τὸ Πασχάλιον, ὅπως διαστρεβλῶνουν τὰ πράγματα οἱ Νεοημερολογίτες καὶ οἱ Γρηγοριᾶτες μοναχοί. "Ὅταν καταδικάζεται τὸ Παπικὸν Πασχάλιον αὐτὸ ἀναφέρεται ρητῶς ὡς Πασχάλιον καὶ ὄχι ὡς Καλενδάριον ἢ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον. Μὲ τοὺς ὄρους Καλενδάριον ἢ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον ἐννοεῖται καὶ τὸ Παχάλιον καὶ τὸ Μηνολόγιον. Κινητὲς καὶ Ἀκίνητες Ἐορτές!

3. Τὸ Σιγγίλιο ποὺ περιέχει τὸ ἀνάθεμα κατὰ τοῦ "Παπικοῦ Καλενδάριου" (ἡμερολογίου) καὶ τοῦ νέου Πασχάλιου, ποὺ βρίσκεται στὸ χειρόγραφο Κώδικα 285 τοῦ Κελλίου Ἀκάθιστου Ὑμνου τῆς Ἱερᾶς Σκῆτης τῶν Κουσοκαλυβίων τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ στὸν χειρόγραφο Κώδικα μὲ ἀριθμὸ 772 τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Παντελεήμονος, ἐπίσης τοῦ Ἁγίου Ὁρους, εἶναι γνήσιο.

4. Τὸ Σιγγίλιο αὐτὸ ἀπέστειλε ὁ Πατριάρχης Ἱεραίας Β' πρὸς ἅπασας τὰς Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας. Τὸ κείμενον δὲ τοῦ Σιγγιλίου τούτου ἔχει ὡς ἑξῆς:

"Σιγγίλιον Πατριαρχικῆς διατυπώσεως ἐγκυκλίου τοῖς ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξοις Χριστιανοῖς εἰς τὴ μὴ παραδέχασθαι τὸ νεώτερον Πασχάλιον ἢ καλενδάριον τοῦ καινοτομηθέντος μηνολογίου ἀλλ' ἐμμένειν τοῖς ἀπαξ καὶ καλῶς διατυπωθεῖσι

παρὰ τοῖς Ἁγίοις (318) τριακοσίοις δέκα ὀκτῶ Θεοφόροις Πατράσι τῆς Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Πρώτης Συνόδου μετ' ἐπιτίμιον καὶ ἀναθέματος..." (Εὐστρατιάδου, ὀ.π. σελ. 119-20)

5. Ὁ σκοπὸς καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου ἦταν ὄχι μόνον νὰ εορτάζεται τὸ Πάσχα ἀπὸ ὄλους τοὺς Χριστιανούς μαζί, ἀλλὰ τὸ ἐνιαῖον τῶν Ἐορτῶν, (κάθε Ἐορτῆς), ἀπὸ ὄλες τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἡ ὑπό τοῦ Ἱερεμίου δευτέρα μεγάλῃ Συνόδου τοῦ 1593 ὡς καὶ οἱ ἐπιστολὲς τοῦ ὁμιλοῦν περὶ τῆς ἀπάτης τοῦ Νέου Καλενδάριου. Ἀπὸ τὸ Σιγγίλιον δὲ τοῦ 1583 τρανῶς ἀποδεικνύεται καὶ τῆς δευτέρας αὐτῆς Συνόδου ὁ σκοπός. (Εὐστρατιάδου, ὀ.π. σελ. 123).

6. Ὅλα τὰ ἀνωτέρω εἶναι πασιδῆλα. Σὲ αὐτὸ τὸ τεῦχος ἀρκούμεστε νὰ παραθέσουμε ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Μ. Κωνσταντίνου "Πρὸς τοὺς ἀπολειφθέντας ἐπισκόπους περὶ τῶν ἐν τῇ Συνόδῳ τυπωθέντων", (Θεοφωρίτου, Ἐπισκόπου Κύρου, Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, ἐκδ. 1679, σελ. 34), ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐκφαίνεται καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, ποὺ δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸ νὰ τελεθῆ τὸ Πάσχα ὑπὸ ὄλων τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης Χριστιανῶν ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, διότι, "...ὡσπερ περὶ πίστεως οὕτω καὶ περὶ τῆς ἁγίας εορτῆς, γένοεν συμφωνία. Καὶ τοῦτο ἦν τὸ αἶτιον τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου" κατὰ τὸν Μ. Ἀθανάσιον καὶ "... ἐπειδὴ δὲ πρὸ τοῦ Κωνσταντίνου τὰ σχίσματα ἦν καὶ ἦν χλεύη Ἑλλήνων λεγόντων καὶ χλευαζόντων τὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διαφωνίαν, ἐπὶ Κωνσταντίνου διὰ τῆς τῶν ἐπισκόπων σπουδῆς συνήνθη μᾶλλον τὸ σχίσμα εἰς μὴν ὁμόνοιαν" Ἁγίου Ἐπιφανίου, PG. 42. 371. Γράφει, λοιπόν, ὁ Μ. Κωνσταντίνος: "...Λογισάσθω δὲ ἡ τῆς ἡμετέρας Ὀσιότητος ἀγχίνοια, ὅπως ἔστι δεῖνον τὸ καὶ ἀπρεπὲς κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας, ἑτέρους μὲν ταῖς νηστειαῖς σχολάζειν, ἑτέρους δὲ συμπόσια συντελεῖν καὶ μετὰ τὰς τοῦ Πάσχα ἡμέρας, ἄλλους μὲν εορταῖς καὶ ἀνέσειον ἐξετάζεσθαι, ἄλλους δὲ ταῖς ὠριμανείας ἐκδεδῶσαι νηστειαῖς". Ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ συμφωνία κατεστράφησαν μὲ τὴν εἰσαγωγήν τοῦ Ν. Ἡμερολογίου, ἄλλοτε νηστεύουν καὶ γιορτάζουν οἱ μὲν, (Σλαῦοι, Ἅγιοι Ὁρος, Ἱεροσόλυμοι), ἄλλοτε οἱ δὲ, (Ἑλλάδα, Νέες χῶρες κλπ.) καὶ μᾶς χλευάζουν οἱ πάντες, ὅπως πρὸ τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ὅποτε εἶναι αὐτόνοητο ὅτι ἀθετεῖται ὁ σκοπὸς καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου μὲ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ Ἡμερολογίου καὶ αὐτὸ δὲν διέλαθε τῆς προσοχῆς τοῦ μεγάλου Πατριάρχου Ἱεραμία τοῦ Β' καὶ τῆς Συνόδου τοῦ 1583. Τὸ Σιγγίλιον, λοιπόν, δὲν προσφέρει κατ' οὐσίαν τι τὸ νέον, ἀλλὰ ἀπῆχει τὸ γνωστά. Διότι τὸ ἀναφερόμενον ἐν αὐτῷ Μηνολόγιον ὑπάγεται στὸ Ἐορτολόγιον. Εἰς τὸ Ἐορτολόγιον, ὡς γνωστόν, νοοῦνται καὶ τὸ Πασχάλιον καὶ τὸ λοιπὸν Ἐορτολόγιον, δηλαδὴ τὸ Μηνολόγιον, ἀλλὰ καὶ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον, ἢ καλενδάριον. Ὅλα δὲ τὰ στοιχεῖα τοῦ Ἐορτολογίου, δηλ. τὸ Ἐορτολόγιον ὡς ἐν ὄλον, διασφαλισθῆκαν ἀπὸ τῆς Ὀρθόδοξης Συνόδου καὶ τοῦ Ἁγίου Πατρός ἀπανειλημμένως. Τὸ δὲ ἀνάθεμα διὰ τοὺς τολμῶντας παραλίην τοῦς ὄρους τῆς εορτῆς τοῦ Πάσχα, ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς καταλύοντας καὶ τὰ ἕτερα μέρη τοῦ Ὀρθοδόξου Ἐορτολογίου, μέχρι καὶ τοῦ μετ' αὐτοῦ συνημμένου ἀδισπαστῶς Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου.

7. Δὲν εἶναι καθόλου πειστικὸς οἱ δικαιολογίες τῶν πατέρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γρηγορίου γιὰ τὴν κοινωμία τοῦς μὲ τῆς νεοπασχαλίδας "ἐκκλησίας", τῆς αὐτοκέφαλης ἐκκλησίας τῆς Φινλανδίας (μὲ 56.000 πιστοὺς, Καλιότου Ware. Ἡ Ὀρθόδοξὴ Ἐκκλησία, Ἀθήνα 1998, σελ. 21 καὶ 22), ἀλλὰ καὶ ἄλλων τοπικῶν Ἐκκλησιῶν (Καλιότου Ware, ὀ.π. σελ. 477), ἀφοῦ αὐτὲς καὶ οἱ κοινωνοῦντες μὲ αὐτὲς ὑποπίπτουν στὸ ἀνάθεμα καὶ τὸν ἀφορισμὸν τοῦ Α' Κανόνος τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου (341 μ.Χ.). καὶ λειτουργοῦν δοκιμαστικὰ γιὰ τὴν ἀλλαγὴν καὶ τοῦ Ἐορτοσμοῦ τοῦ Πάσχα. ("Ἐπιτομικῶς" 537. 30.11.1996, σελ. 13,14, "Ἐπενδυτής", 30-31.03.1996. Βλ.ἐκτεταμένως ἀναφορὰς στοὺς Ἁγίους Κορρυβάδες" στὰ φύλλα 11.1996 καὶ 9.1996)

8. Τέλος, καὶ στὴ διεθνή βιβλιογραφία βεβαιώνονται ὅσα ἀνωτέρω σημείωσαμε: Βλ. *Lexikon für Theologie und Kirche*, Bd. 5. 1996. Herder, (Freiburg, Basel, Bonn, Wien), S. 775. "Er lehnte die Kalenderreform Papst Gregors XIII. ab und machte auch Hoffnungen auf eine Union zunichte (1583 u. 1593): "Ὁ πατριάρχης Ἱεραίας ἐξάνεμιση (ἔβησεν) τῆς ἐλπίδος γιὰ ἔνωσιν, ὅταν (σ.σ.στις συνόδους) τοῦ 1583 καὶ 1593 ἀπέκρουσε τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ ἡμερολογίου (σ.σ. ἀναθεώρησιν ὄλου τοῦ ἡμερολογίου καὶ τοῦ Μηνολογίου καὶ ὄχι μόνον τοῦ Πασχάλιου, ὅπως διαστρεβλωτικὰ γράφετε, π. Γεώργιος καὶ π. Βασίλειος) τοῦ πάπα Γρηγορίου τοῦ ΙΓ'." Βλ. καὶ *G. Hofmann*: Griechische Patriarchen u. römische Päpste, Bd. 2/4: Patriarch Jeremias II. Ro 1932. Ὅλες οἱ ποὶ πάνω ὑπογραμμισμέναι δίκαιες μαι.)